

NIEUWS

De Zeven Vinkjes Zuidas

Man, wit, hetero, spreekt ABN, universiteit, woont in de Randstad, minstens een hoogopgeleide of welgestelde ouder. Zeven vinkjes. Kennelijk is dit de 'ideale schoonzoon', althans in de ogen van het Nederlands establishment, waaronder de Zuidas-advocatuur. Een evident geval van dwaling, zou ik zeggen.

Van tijd tot tijd is het lastig dat ik geen deel uit maak van de Nederlandse nieuwsbubbel. Mijn informatie haal ik overwegend uit internationale media en ook mijn cliënten bevinden zich voor 95% in het buitenland. Toen recent iemand in mijn omgeving over de *Zeven vinkjes* begon, had ik dan ook geen idee waar zij het over had. In eerste aanleg had ik eerder een associatie met zangvogels, dan met de 200 van Mertens.

Schrijver-journalist Joris Luyendijk, heeft onlangs zijn gedachtengoed gepubliceerd in een boek met de aanmatigende subtitel *Hoe mannen zoals ik de baas spelen*. Nu moet ik bekennen dat ik, waarschijnlijk als enige, nog nooit van de heer Luyendijk had gehoord. Voor zover ik kan nagaan is hij een broodschrijver en niet ergens 'de baas'. Hoe meer ik mij erin verdiepte, hoe meer de associatie zich opdrong met het programma van Sander Schimmelpenninck: *De Kloof*. Beide heren benadrukken dat de macht in handen is van een kleine gesloten club, die zichzelf in stand houdt. Een theorie, zo oud als de weg naar Rome.

Het is zaterdag 19 oktober 1968 als vakbondsvoorzitter Jan Mertens afreist naar Sneek. Daar stelt hij voor het eerst dat in Nederland de economie in handen is van rond tweehonderd personen. Van een groep mensen die elkaar goed kent en elkaar frequent ontmoet in verschillende colleges. Nog steeds is de 200 van Mertens synoniem voor een oncontroleerbare machtselite die rondscharrelt tussen rokerige achterkamertjes en deftige salons, in een voortdurend proces van samenzwering en afstemming. Het is het soort complottheorie dat sterk tot de verbeelding spreekt. Zelfs meer dan een halve eeuw later kunnen Joris en Sander nog steeds kapitaliseren op deze mythe.

Reality Check

Bij mijn eerste kantoor hadden we vier baronnen en een barones. Daarbovenop nog een enkele jonkheer en een dozijn nazaten van voorname patriciërsfamilies. Ik kan u verzekeren: geen van hen was een *rainmaker*. Ze

Laatste nieuws

17:13
Folia: invloed Zuidaskantoren is groot bij de sectie belastingrecht UvA

16:47
Financiering uitgelicht: €50 mln voor 'indoor farming' PlantLab

16:47
Digitaal transformeren in de juridische sector met 'no-code'

15:49
City firms prepare to drop Russian clients after Ukraine invasion

[Lees al het laatste nieuws](#)

Artikelen van deze auteur(s)

25-02
[De Zeven Vinkjes Zuidas](#)

20-01
[Doei doe, rechtsstaat](#)

25-11
[Robot Lawyer: No Way!](#)

21-10
[Een hybride oplossing is geen oplossing](#)

09-09
[Post-apocalyptisch landschap](#)

05-08
[Rechtenfaculteiten: hoogste tijd om het curriculum ingrijpend te hervormen](#)

01-07
[Waarom zou je niet voor een advocatenkantoor willen werken?](#)

27-05
[Advocatuur: liever niet terug naar normaal](#)

voerden zonder uitzondering een weinig opmerkelijke praktijk.

Er zijn zeker bedrijven in Nederland die de reputatie hebben bij voorkeur de witte manlijke elite te rekruteren. De vraag is of die reputatie vandaag de dag nog steeds opgaat. Een 'old boys' bolwerk als ABN AMRO, kwam rond 2006 door hoogmoed en incompetentie aan de rand van de afgrond.

Een bedrijf als ASML daarentegen, een parel in de kroon van het Nederlandse bedrijfsleven, huist meer dan 100 verschillende nationaliteiten. Talent telt, niet afkomst. Dat is tegenwoordig het geval bij vrijwel alle bedrijven.

Het schijnt dat Steve Jobs, tijdens een sollicitatiegesprek regelmatig vroeg wat de eerste auto van de kandidaat was. Als bleek dat hij/zij die auto van pappie en mammie had gekregen, was het gesprek over. '*Stay hungry, stay foolish*'. Bij Apple was in de begindagen geen plaats voor rijkeluikindjes.

Cognitieve diversiteit

Mannen zoals Luyendijk en

Schimmelpenninck presenteren hun narratief als een natuurwet: 'de macht is in handen van de elite, dat is misschien niet goed, maar het is nu eenmaal zo'. Heb je geen zeven vinkjes, dan heb je gewoon pech.

Jammer voor jou. Het voortdurend herhalen van de mythe heeft een

ontmoedigend effect op de huidige generatie Millennials, die het toch al veel moeilijker heeft dan de Baby Boomers.

Opgezadeld met een torenhoge studieschuld, geen jubelton en dus geen enkel perspectief op een woning (laat staan een woning in de Randstad), wordt hen door Joris en Sander ook nog aangepraat dat ze een interessante baan ook maar moeten vergeten. Wat Joris en Sander beweren is schadelijk. Het is niet anders dan een complottheorie. Er is geen natuurwet die zegt dat de elite altijd wint. De meeste bedrijven doen hun uiterste best de meest getalenteerde mensen te rekruteren. Daar hebben ze een direct commercieel en maatschappelijk belang bij.

Traditioneel heeft de grootzakelijke advocatuur in ons land zeker een voorkeur voor zeven vinkjes-jongetjes (en meisjes). De laatste jaren zijn er echter grote inspanningen gedaan om tot meer diversiteit te komen. Ondanks de serieuze inspanningen gaat de omslag traag en moeizaam. Dat komt voornamelijk doordat types als Luyendijk nu nog in de meerderheid zijn en hun uiterste best doen de nieuwkomers cultureel buiten te sluiten. Hoe leuk is het als blijkt dat het kantoor waar je bent aangenomen een soort dependance is van de sociëteit. Dit soort culturele buitensluiting wordt gelukkig steeds meer een achterhoedegevecht. Traag maar gestaag komt er meer diversiteit aan de Zuidas.

Stuiptrekking

De oude garde - ook als ze nog jong zijn - doet uiteraard niet graag afstand van de macht. Zo'n boek over Zeven Vinkjes, of een programmareeks over De Kloof moeten worden gezien als pogingen om de mythe van een heersende

'Mannen zoals Luyendijk en Schimmelpenninck presenteren hun narratief als een natuurwet'

elite in stand te houden.

De werkelijkheid is gelukkig steeds meer een meritocratie, waarin talent, persoonlijkheid en sociale vaardigheden belangrijker zijn dan afkomst.

Organisaties die er het best in slagen mensen met verschillende persoonlijkheden en achtergronden te integreren, hebben de toekomst. De zeven vinkjes zijn een stuip trekking van het ancien regime.

De Zeven Vinkjes Zuidas

Man, wit, hetero, spreekt ABN, universiteit, woont in de Randstad, minstens een hoogopgeleide of welgestelde ouder. Zeven vinkjes. Kennelijk is dit de 'ideale schoonzoon', althans in de ogen van het Nederlands establishment, waaronder de Zuidas-advocatuur. Een evident geval van dwaling, zou ik zeggen.